

—
decanaat Poperinge

Aperitief: The story of Isaac – Leonard Cohen (1969)

https://www.youtube.com/watch?v=VJQ8PK_glps

The door it opened slowly,
my father he came in,
I was nine years old
And he stood so tall above me
blue eyes they were shining,
and his voice was very cold.
Said, "I've had a vision
and you know I'm strong and holy
I must do what I've been told."
So he started up the mountain
I was running, he was walking
and his ax was made of gold.

Well, the trees they got much smaller
the lake a lady's mirror,
we stopped to drink some wine.
Then he threw the bottle over
broke a minute later
and he put his hand on mine.
Thought I saw an eagle
but it might have been a vulture
I never could decide.
Then my father built an altar,
he looked once behind his shoulder,
he knew I would not hide.

You who build the altars now
to sacrifice these children
you must not do it anymore.
A scheme is not a vision
and you never have been tempted
by a demon or a god.
You who stand above them now
your hatchets blunt and bloody
you were not there before
when I lay upon a mountain
and my father's hand was trembling
with the beauty of the word.

And if you call me brother now
forgive me if I inquire
"Just according to whose plan?"
When it all comes down to dust
I will kill you if I must
I will help you if I can
When it all comes down to dust
I will help you if I must
I will kill you if I can
And mercy on our uniform
man of peace or man of war
the peacock spreads his fan...

De deur ging langzaam open,
mijn vader kwam binnen,
ik was negen jaar oud.
En hij stond zo groot boven mij,
zijn blauwe ogen straalden
en zijn stem was ijskoud.
Hij zei: "Ik heb een visioen gehad
en je weet dat ik sterk en heilig ben
en dat ik moet doen wat mij is opgedragen."
Dus begon hij de berg op te klimmen
Ik rende, hij liep
en zijn bijl was gemaakt van goud.

Nu, de bomen werden alsmaar kleiner
het meer werd een vrouwenspiegel,
en we stopten om wat wijn te drinken.
Toen gooide hij de fles om
brak ze een minuut later
en hij legde zijn hand op de mijne.
Ik dacht dat ik een adelaar zag
maar het kan een gier zijn geweest
ik weet het niet zeker.
Toen bouwde mijn vader een altaar,
hij keek een keer achterom,
hij wist dat ik me niet zou verstoppen.

Jullie die nu de altaren bouwen
om deze kinderen te offeren
dit mogen jullie niet meer doen.
Een plan is geen visioen
en jullie zijn nooit in de verleiding gekomen
door een duivel of een god.
Jullie die nu macht over hen hebben
jullie bijlen zijn bot en bloederig;
jullie waren er vroeger niet bij
toen ik op een berg lag
en mijn vaders hand trilde
gedreven door de pracht van het woord.

En als jullie me nu broer noemen
vergeef me als ik jullie vraag:
'Volgens wiens plan?'
Als 't puntje bij 't paaltje komt
zal ik jullie vermoorden als het moet
en jullie helpen als ik kan.
Als 't puntje bij 't paaltje komt
zal ik jullie helpen als ik moet
en jullie vermoorden als ik kan.
En heb genade voor wie een uniform draagt
man van vrede of man van oorlog
de pauw spreidt altijd zijn veren ...

Intredelielied: Wees hier aanwezig

<https://www.youtube.com/watch?v=Mx2xOVjyhVs>

Wees hier aanwezig, woord ons gegeven.
Dat ik u horen mag met hart en ziel.
Wek uw kracht en kom ons bevrijden.

Woord ons gegeven, God in ons midden,
Toekomst van vrede, wees hier aanwezig.
Uw wil geschiede, uw koninkrijk kome.
Zie ons, gedoog ons, laat ons niet vallen.
Wek uw kracht en kom ons bevrijden.

Dat wij niet leven, gevangen in leegte
Dat wij niet vallen, terug in het stof.
Zend uw Geest, dat wij worden herschapen.
Wek uw kracht en kom ons bevrijden.

Dat wij u horen, dat wij u leven,
Mensen voor mensen, alles voor allen.
Dat wij volbrengen uw woord, onze vrede.
Wek uw kracht en kom ons bevrijden.

Wees hier aanwezig, woord ons gegeven.
Dat ik u horen mag met hart en ziel.
Wek uw kracht en kom ons bevrijden.

Welkom

De tweede etappe van onze 40-dagentocht naar Pasen
is een bergetappe.

Abraham beklimt de berg om er zijn zoon Isaak te slachtofferen.
Maar dan blijkt dat God niet wil dat mensen, in zijn naam,
elkaar en zeker niet kinderen (zie L. Cohen hierboven) tot slachtoffer maken.

Toen Petrus, ook boven op een berg,
zag hoe Jezus van gedaante veranderde
en de gestalte aannam van de verheerlijkte Christus,
waande hij zich in de zevende hemel.
Daar wou hij wel een hutje bouwen.
Maar hij had nog niet begrepen
dat niemand deel kan hebben aan Gods heerlijkheid
tenzij hij eerst Jezus op zijn levensweg volgt.
Een levensweg die uitmondde in zijn kruisweg.

Hoe zien en ervaren wij God?
Dat is de vraag die ons vandaag bezig houdt.
Misschien anders en onverwacht
toont God zich en spreekt Hij tot ons.
We worden uitgenodigd om anders om te gaan met ... God.

Gebed om ontferming

Heer,
wij zijn niet doof, maar vaak hardhorig.
Wij zijn niet blind, maar vaak kortzichtig.
Wij zijn niet verlamd, maar vaak te traag.
Wij zijn niet gebrekkig, maar vaak onhandig.
Daarom: Heer, ontferm U over ons.

Christus,
wij zijn niet dom, maar vaak eigenwijs.
Wij zijn niet moe, maar vaak moedeloos.
Wij zijn niet ongelovig, maar vaak bijgelovig.
Wij zijn niet ondankbaar, maar vaak vergeetachtig.
Wij zijn niet ongelukkig, maar vaak ontevreden.
Wij zijn niet kwaad, maar vaak onvriendelijk.
Daarom: Christus, ontferm U over ons.

Heer,
wij zijn niet liefdeloos, maar vaak onaandachtig.
Wij zijn niet hoogmoedig, maar vaak prikkelbaar.
Wij zijn niet bang, maar vaak onrustig.
Wij zijn niet vijandig, maar vaak onverschillig.
Wij zijn vaak lauw, en dat is erg.
Daarom: Heer, ontferm U over ons.

Pr.: Heer,
vergeef ons onze tekortkomingen
en neem ons op in uw liefde die geen grenzen kent. Amen.

Openingsgebed

God wij vragen u:
mogen wij U ervaren in ons dagelijkse bestaan.
Mogen wij iets van uw verblindend licht zien.
Mogen wij engelen van mensen ontmoeten
die ons ontwapenen.
Mogen wij na eindeloos verdwalen
toch een keerpunt, een nieuw begin vinden,
hier en nu, dankzij Jezus. Amen.

Eerste lezing: (Gen, 22, 1-2. 9a. 10-13. 15-18)

Uit het boek Genesis

- 1 In die dagen gebeurde het dat God Abraham op de proef stelde. Hij zei tegen hem: `Abraham.' En hij antwoordde: `Hier ben ik.'
- 2 Hij zei: `Ga met Isaak, uw zoon, uw enige, die u liefhebt, naar het land van de Moria, en draag hem daar, op de berg die Ik u zal aanwijzen, als brandoffer op.'

9 Toen zij de plaats die God hem had aangewezen bereikten,
bouwde Abraham daar een altaar,
stapelde er het hout op, bond zijn zoon Isaak vast
en legde hem op het altaar, bovenop het hout.

10 Toen Abraham echter zijn hand uitstak naar
het mes om daarmee zijn zoon te offeren,

11 riep de engel van de Heer hem vanuit de
hemel toe: `Abraham, Abraham!'

En hij antwoordde: `Hier ben ik.'

12 En Hij zei:

`Raak de jongen met geen vinger aan en doe hem
niets!

Ik weet nu dat u God vreest, want u hebt Mij uw zoon,
uw enige, niet willen onthouden.'

13 Abraham keek om zich heen

en zag een ram die met zijn hoorns in het struikgewas vastzat.

Hij greep de ram en droeg die als brandoffer op,

in plaats van zijn zoon.

15 Toen riep de engel van de Heer

voor de tweede maal uit de hemel tot Abraham

16 en zei: `Bij Mijzelf heb Ik gezworen - godsspraak van de Heer -
omdat u dit gedaan hebt en Mij uw zoon,

uw enige, niet hebt onthouden,

17 zal Ik u overvloedig zegenen

en uw nakomelingen even talrijk maken als de sterren aan de hemel

en de zandkorrels aan het strand van de zee.

Uw nakomelingen zullen de poort van hun vijand bezitten.

18 Om uw zaad zullen alle geslachten van de aarde zich gezegend noemen,
omdat u naar mijn stem hebt geluisterd.'

Tussenzang: Psalm 116 (115) 10 en 15, 16-17, 18-19

Refrein: Ik mag weer leven onder Gods oog
in 't land van de levenden.

Ik bleef vertrouwen, al zei ik:
ik ben gebroken van smart;

Want kostbaar is in de ogen des Heren,
het leven van wie Hem vereert.

O Heer, ik ben uw dienaar,
uw knecht, de zoon van uw dienstmaagd,
Gij hebt mijn boeien geslaakt.

Met offers zal ik U loven,
de Naam van de Heer roep ik aan.

Ik zal mijn geloften volbrengen
waar heel zijn volk het ziet.

Op 't voorplein van uw tempel,
in uw Jeruzalem.

Tweede lezing: (Rom. 8, 31b-34)

Uit de brief van de apostel Paulus aan de christenen van Rome

Broeders en zusters,

31 Als God vóór ons is, wie zal dan tegen ons zijn?

32 Hij heeft zelfs zijn eigen Zoon niet gespaard;
voor ons allen heeft Hij Hem overgeleverd.

En zou Hij ons na zo'n gave ook niet al het andere schenken?

33 Wie zal Gods uitverkorenen aanklagen?
God die rechtvaardigt?

34 Wie zal hen veroordelen?

Christus Jezus misschien, die gestorven is,

meer nog, die is opgewekt

en die, gezeten aan de rechterhand van God, onze zaak bepleit?

Lied: ZJ 531 God die ons heeft voorzien

<https://www.youtube.com/watch?v=yNljD2frSHY>

God die ons heeft voorzien en kent bij onze naam,
die ons ten leven riep en houdt in het bestaan.

Hij heeft ons voorbestemd te lijken op zijn Zoon
die mens is zoals wij en in ons midden woont.

Hij heeft zijn eigen Zoon geen enkel leed bespaard.

Hij heeft ten einde toe zijn geest geopenbaard.

als God zo voor ons is wie zal dan tegen zijn?

Al wat ons overkomt zal hoop en zegen zijn.

Wie zal ons scheiden ooit van God ons goed en bloed.

Geen toekomst en geen dood bedreigt ons meer voorgoed.

Genadig en getrouw wil Hij mijn vrede zijn.

Geen mens die Hem weerhoudt om onze God te zijn.

Evangelie: (Mc. 9, 2-10)

Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Marcus

2 Zekere dag nam Jezus Petrus, Jakobus en Johannes met zich mee
een hoge berg op, waar Hij met hen alleen was.

Voor hun ogen veranderde Hij van gedaante,

3 en zijn kleren werden schitterend wit,
zoals geen bleker op aarde ze maken kan.

4 Elia verscheen hun samen met Mozes, in gesprek met Jezus.

5 Petrus zei daarop tegen Jezus:

`Rabbi, het is maar goed dat wij hier zijn;

laten wij drie hutten maken,

voor U een, en voor Mozes een, en voor Elia een.'

6 Want hij wist niet wat hij moest zeggen; zo vol ontzag waren ze.

7 Er kwam een wolk die hen overdekte,

en er klonk een stem uit de wolk:

`Dit is mijn geliefde Zoon; luister naar Hem.'

8 Toen ze rondkeken, zagen ze ineens niemand meer, alleen Jezus was bij hen.

9 Terwijl ze van de berg afdaalden, bezwoer Hij hun niemand te vertellen wat ze gezien hadden, voordat de Mensenzoon uit de doden zou zijn opgestaan.

10 Dit woord grepen ze aan om onder elkaar te bespreken waarop dat `uit de doden opstaan' sloeg.

Overweging(en)

Verleden week waren we met Jezus in de woestijn, vandaag met hem op de berg. In de woestijn worstelt de mens met zichzelf, op de berg komt de mens God tegen! Tot Abraham zegt God: "dit kind is van mij: doe het geen kwaad!" Tot Jezus horen we zeggen: "dit is mijn welbeminde" luistert naar hem!" Abraham is niet zomaar een Bijbelse figuur, hij is de vader van ons geloof en van het geloof van alle joden en moslims! Ja, wij zijn familie van mekaar. Maar als we eerlijk zijn, hebben we wel moeite met zo'n verhaal! Kunstenaars hebben het op talloze wijzen uitgebeeld. Hoe kan God God zijn en de mens zo wreed op de proef stellen? Leonard Cohen zingt er een prachtig lied over (je moet maar eens luisteren, de link staat in de liturgische bijlage van deze zondag). Hij zingt het als een verhaal dat nog altijd gebeurt als we met verkeerde Godsbeelden in het leven staan.

Wij lezen natuurlijk maar een stukje uit dat lange verhaal. Wij kennen niet de context van een cultuur van 4000 jaar geleden. Maar we zien in Abraham iemand die de moed heeft om te luisteren naar de stem in zijn hart en zijn geweten. Hij luistert ook als die stem zegt: "maak je los uit je veilige wereld en welvaart, maak je los van de wereldbeelden en de godsbeelden die de mens niet kunnen verwarmen!" En Abraham verlaat zijn familie en zijn welvarende stedelijke cultuur. Hij wordt een nomade, een trekker, op zoek naar die God die hem persoonlijk aanspreekt!

Het is een weg met vele hindernissen met levensgevaar voor hem en zijn vrouw. En hij die gelooft in toekomst.... blijft kinderloos. Hij zoekt een kind te krijgen bij een andere vrouw en krijgt dan toch een eigen kind... zou hij dan dit kind weer moeten loslaten???

Als Abraham de vader van het geloof is, dan heeft geloof zeker iets te maken met durf en moed ook onbekende wegen te gaan en te kiezen voor het leven! Ook wij bevinden ons nog altijd op die weg. Als kerk bevinden we ons nu heel zeker op onbekende wegen. Steken we onze energie in petitie om kerken zo snel mogelijk weer te openen, of zoeken we nieuwe wegen om door alle beperkingen heen geloof te delen?

En geloven is ook bekoord worden om het op te geven. Het is worstelen met God zelf, er niet mee in het reine komen, er soms niet meer van willen weten en ...niet zonder kunnen.

Abraham moet zijn vader en moeder verlaten, zijn land, zijn familie, zijn cultuur, 'alles wat achter hem ligt'. En als hij daarmee klaar is moet hij nog een keer afstand doen: 'nu van alles wat voor hem ligt', zijn toekomst, zijn kind, zijn nageslacht. En juist daar waar het vertrouwen het haalt op de twijfel, daar staat God! Daar klinkt de stem: "uw kind uw nageslacht zal leven, gij zijt van mij, gij zijt mijn toekomst". Waar het vertrouwen het haalt op de twijfel daar is God.!

Goede vrienden, ook in het hart van Jezus is er twijfel, grote twijfel. Hij heeft ook alles verlaten en is op weg gegaan met zijn leerlingen. Hij heeft bevrijding gebracht, 'blijde boodschap', een 'nieuwe wereld'! Maar hij heeft ook vijandigheid opgewekt bij de leiders van het volk en twijfel bij zijn volgelingen.

Dit verhaal gebeurt kort voor het paasfeest. Er hang dreiging in de lucht, wat zal er met hem gebeuren? Waar is God? Jezus heeft stilte nodig, hij gaat met enkele van zijn leerlingen de berg op om alleen te zijn, om te luisteren naar God. Hij luistert naar de grote verhalen waarin God tot ons spreekt.

Naar Mozes bijvoorbeeld. Wat gebeurt er met Mozes als hij met zijn volk voor een zee van water staat en niet meer terug kan? Wat gebeurt er met Elia als hij voor zijn leven moet vrezen en de woestijn in vlucht naar de berg Sinai? Ja ze krijgen beide een woord van God. "Mozes ga door de zee"! "Elia keer terug naar je opdracht"! Mozes gaat de zee in, Elia keert terug en God gaat met hen mee!. Jezus is in gesprek zegt de verteller met Mozes en Elia. Dit wil zeggen, hij luistert echt naar die verhalen, hij luistert naar Mozes en Elia en ook Jezus krijgt een woord van God: "Gij zijt mijn zoon, gij zijt mijn geliefde"!

En het woord doorstraalt Jezus. Het is alsof alle nevels boven de horizon open gaan en Jezus zelf het licht en de horizon is geworden. Even maar! Maar genoeg om te weten dat dit zijn bestemming is! Ja, dit is zijn bestemming maar niet zonder eerst de reis naar Jeruzalem moedig aan te vatten. Vanaf dat moment gaat de tocht bergafwaarts een paar dagreizen ver tot in Jeruzalem, ja, tot aan Pasen!

Goede vrienden dat verhaal is ook ons verhaal. Jezus wil ook ons meenemen naar de berg. Laten ook wij ons door hem meenemen naar die stille plek. Durven we hem onze diepe vragen toevertrouwen. We kennen allemaal momenten van twijfel. Voor wie doe ik het nog? Sommige mensen dragen een loodzware last, vaak de last van de liefde, hoelang kan ik dit nog aan? Tot we ook wij een woord ontvangen: "gij zijt van mij, je bent mijn geliefde mens! Een woord dat dat ook mij optilt. Dat mij, dat ons kracht geeft, dat ons draagt en ons moedig doet verder gaan....Pasen tegemoet!

Luc Deschodt

Wie ben jij, verheerlijkte Jezus?

Witter dan wit ben bij.
Ik knipper met mijn ogen.
Ik ben verward.
Ik schrik, zoals Petrus.
Tegelijk, en dat is het sterkst,
voel ik diepe vreugde.
Wie ben jij dat je mijn ogen
met zo'n schittering verblijdt?
Wie ben jij dat je mijn hart
vult met eerbiedige verering
en doet branden van liefde?
En wie ben ik, Heer, dat ik
tot zoveel schoonheid zou naderen?
Ik hoor de stem in de wolk,
ik hoor de zuivere liefde aan het woord,
ik zie hoe Vader en Zoon elkaar liefhebben
en verheug mij in stilte.
Een wonder, deze liefde,

Wie ben jij,
verheerlijkte Jezus?

want ze is bron van leven.
Met mijn hand in de jouwe
keer ik terug naar de vlakke van elke dag.
Geliefde van de Vader,
leer mij te leven vanuit deze bron.
Zo zij het!

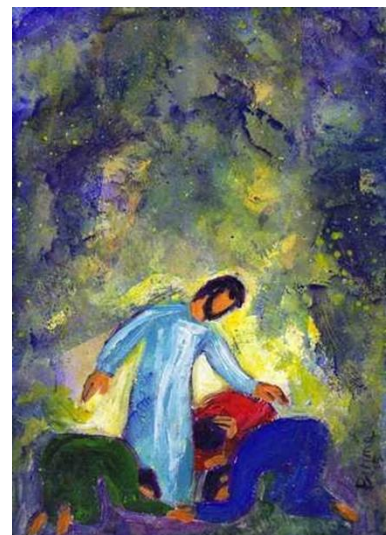
(Anne Soupa – Wouter Meeus)

'Sinds de jaren zeventig hangt er boven mijn bureau een foto van bisschop Helder Camara met de tekst: 'Wanneer ik voedsel geef aan de arme noemt men mij een heilige. Wanneer ik vraag waarom de arme geen voedsel heeft, noemt men mij een communist'. In een tijd van ideologische discussies was dit voor mij enorm verhelderend. En het bleef voor de rest van mijn leven een leidraad telkens er keuzes moesten gemaakt. Eind jaren zestig lanceerde een actiegroep in Leuven de slogan: '40 dagen delen, 365 dagen stelen'. Indien we enkel delen en niet de oorzaken van onrecht en ongelijkheid aanpakken, noch werken aan radicale herverdeling van macht en bezit, dan blijven we het jaar door stelen. Alleen door herverdeling houden we het visioen van gerechtigheid en vrede levendig.'

(Uit een getuigenis van Marcel Cloet, vrijwilliger van Broederlijk Delen)

Adem diep
de goddelijke heerlijkheid in
op de berg
en ga in de dalen der mensen.
Adem er Gods heerlijkheid uit
in de ellende van de tijd.
Verzink niet in gepieker.
Jezus is bereikbaar voor je,
als je geloof hebt.
Jezus is er voor jou,
als je zegt:
hier ben ik!

Laat je zijn aanwezigheid
niet ontnemen!
Je vreugden, je lijden,
je afkeer van de mensen,
je moeheid,
je innerlijke opstandigheid,
je tegenzin -
dit alles zijn slechts
rimpels aan de oppervlakte

die niet kunnen verhinderen
dat Jezus er is,
dat Hij je liefheeft,
dat Hij je nodig heeft,
dat Hij je zegent
tot overgave aan zijn Vader
en tot offer voor je broeders. (H. Hümmer)

Als twijfel en angst ons leven aanvreten
en de moed ontbreekt om door te gaan,
toon ons dan de weg naar de berg:
die plek van stilte om even met U alleen te zijn,
om kwaad en zorgen af te geven
aan U, die onze grote Drager bent.

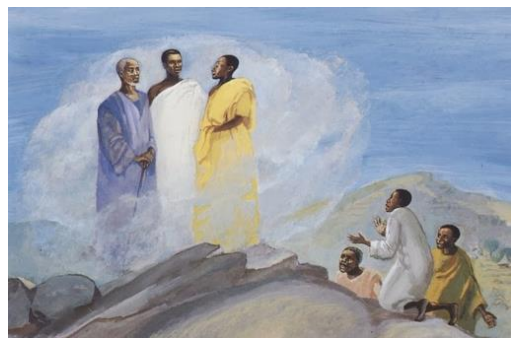
Zet ons dan op het spoor
van Mozes, Elia en Jezus,
die ook hun angst en twijfel hebben gekend,
en toch hun keuze trouw zijn gebleven,
en zo dragers zijn geworden van uw Licht.

Leer ons
ons te spiegelen aan hen
die zo dicht met U verbonden waren,
zo intens vanuit U leefden,
dat zij uw Licht, uw Naam uitstraalden,
en alles in hen sprak van
"Ik zal er zijn voor u".

Doe ons weten dat Gij in hen te vinden zijt,
in ons te zien zult zijn
als wij verder gaan op hun weg.

Geef ons nu en dan, en soms heel even,
zo'n moment van licht in uw stilte,
in het weten dat wij door U bemind zijn,
en toon ons dan de weg naar de vlakte,
naar het dagelijkse leven,
om met uw kracht uw weg verder te gaan. (Carlos Desoete)

Soms zou ik van gedaante willen veranderen.
Niet om mooier of knapper van uiterlijk te zijn,
of voorgoed een slanke lijn te hebben,
of een atletisch lichaam,
zodat ik tot de topsporters ga behoren.
Nee, die verandering hoef ik niet.
Ik heb het over een gedaanteverandering
van aards naar iets meer hemels,
van bewolking naar zon,
van zwaarmoedig naar blijer leven.

Soms kan het me benauwen
wat er aan dreiging in de wereld gebeurt,
of aan intens verdriet om me heen.
Op die momenten wordt mijn gezicht te aards,
mijn stemming te bewolkt,
en zijn mijn ogen te zwaar.

Dan zeggen mijn vrienden:
"Aan je gezicht te zien,
zie je het vandaag niet zo zitten."
Dan kan ik verlangen naar een gedaanteverandering,
naar een berg Tabor,
waar het gezicht van Jezus ging stralen als de zon.
Ik begrijp nu Petrus
- die bij de gedaanteverandering aanwezig was -
dat hij op die plek drie hutten wilde maken
om er voorgoed te blijven.
Zo 'n stralend gezicht in je buurt
is immers de nabijheid van de hemel zelf
en dat wil je toch nooit meer loslaten.

Petrus en nog een paar leerlingen hebben het mogen meemaken:
een voorproef van wat de hemel is,
waar gezichten stralen
en ieder een welbeminde dochter of zoon is.
Het heeft toen niet zolang geduurd,
die gedaanteverandering,
en daarna mochten ze er niet over praten...
onze aarde was kennelijk nog niet rijp
voor zo 'n ingrijpende verandering,
tenzij die ene keer en misschien wie weet
nog eens een keer en nog een keer.

Ik hoop dat ik er dan bij ben.

(Gerard Van Holstein uit 'Water in je handen')

Woorden van geloof:

Ik geloof in het leven,
mij gegeven als enige kans om mens te worden.

Ik geloof in de Vader van dit leven,
die zin geeft aan mijn bestaan.

Ik geloof in Jezus Christus.
Mensgeworden God van liefde,
Mens voor de anderen,
gekruisigd, maar levend voorgoed,
een Mens om nooit te vergeten.

Ik geloof in zijn Geest.
Die levend maakt en kracht geeft,

die werkt in mens en tijd,
die kwaad en onrecht aandurft
en niet ophoudt de liefde waar te maken.

Ik geloof in zijn Kerk van mensen,
die op weg is naar verlossing toe.

Ik geloof in dit leven,
als weg en mogelijkheid
naar de Liefde die volkomen is. Amen.

Voorbeden (accl.: Ubi caritas et amor, Deus ibi est)

Wees barmhartig, Heer,
en zaai vrede waar geweld, agressie of afgunst regeren.
Moge uw Licht doorbreken
waar angst en eenzaamheid overheersen.
Wees steun en hoop in tijden van ziekte, tegenslag of overlijden.
Laten wij bidden...

Wees barmhartig, Heer,
en maak het mogelijk dat ieder van ons
- man of vrouw, oud of jong, ziek of gezond -
enige glans kan geven aan zijn eigen bestaan,
een voorsmaakje van onze heerlijkheid
die U ons in het vooruitzicht hebt gesteld.
Laten wij bidden...

Wees barmhartig, Heer,
voor onze wereld, vaak zo vlak en zonder perspectief,
een wereld waarin zovelen de weg kwijtraken,
waarin zovelen vermalen worden
door de raderen van de vrijemarkteconomie.
Laten wij bidden...

Wees barmhartig, Heer,
voor wie afhankelijk zijn van de barmhartigheid van anderen.
Wees ook barmhartig voor wie barmhartigheid betonen
en daardoor weerstand oproepen.
Laten wij bidden...

Wees ons barmhartig, Heer,
wanneer we in deze veertigdagentijd
eens kritisch naar onszelf durven kijken
tot in de verste uithoeken van onze ziel.
Laten wij bidden...

Liederen: Hoe groot zijt Gij – Mannenensemble Cantare

<https://www.youtube.com/watch?v=6Hv7PqPhj00>

O Heer mijn God, wanneer ik in verwondering
de wereld zie, die U hebt voortgebracht
Het sterrenlicht, het rollen van de donder
heel dit heelal, dat vol is van uw kracht

refr.: Dan zingt mijn ziel tot U, o Heer mijn God
Hoe groot zijt Gij, hoe groot zijt Gij
Dan zingt mijn ziel tot U, o Heer mijn God
Hoe groot zijt Gij, hoe groot zijt Gij

Als ik bedenken, hoe Jezus zonder klagen
tot in de dood gegaan is als een lam
Sta ik verbaasd, dat Hij mijn schuld wou dragen
en aan het kruis mijn zonde op zich nam *refrein*

Als Christus komt met majesteit en luister
brengt Hij mij thuis, hoe heerlijk zal dat zijn
Dan zal ik vol aanbidding voor Hem buigen
en zingt mijn ziel: o Heer, hoe groot zijt Gij *refrein*

Dak van de wereld - Dana Winner

<https://www.youtube.com/watch?v=DQ9ldhKI6sg>

(origineel: Top of the World – The Carpenters
<https://www.youtube.com/watch?v=Tt1MqAZ9XHw>)

Gebed over de gaven

God,
Abraham luisterde naar uw stem
en was bereid zijn zoon te offeren.
U vraagt echter geen mensenoffers
voor welke god dan ook.
Samen met brood en wijn
brengen wij hier de bijbel mee,
teken van onze bereidheid
om oprecht en met veel respect te luisteren
naar U en naar de mensen dichtbij en veraf.
Sterk ons geloof dat de samenleving hierdoor
ten goede kan veranderen,
vandaag en veertig dagen lang. Amen.

Groot Dankgebed

God,
drie leerlingen mochten met U samen zijn
bovenop een berg.
Het was een moment van stilte en rust,
van innerlijk geluk,
van uitzicht op wat komen zal.
De tenten werden toen niet opgeslagen,
want hun geloof was nog te broos,
maar hun verlangen naar een wereld van vrede en geluk
werd aangewakkerd.

Zo mogen ook wij hier samen zijn om,
gedragen door God en elkaar,
vol verlangen uit te zien naar een nieuwe wereld
gedragen door liefde en goedheid.

Want in ons hart hebt U de hunkering gelegd
naar een betere wereld, vol van het beste in iedere mens.
Daarom mogen wij U loven, prijzen en dank zeggen
met de woorden: **Heilig, heilig, heilig de Heer ...**

Boven op de berg toonde Jezus aan zijn vrienden
een nieuw gelaat, een nieuw uitzicht
uitstijgend boven de soms pijnlijke werkelijkheid.
'Kijk boven de ellende uit,
laat u niet langer raken door het kwaad,
geef het geen kans.
Er komt een nieuwe tijd.
Zie, Ik ga iets nieuws beginnen.
Merk je het nog niet?'
Dit was zijn nieuw Verbond.

Daarom bracht Hij zijn leerlingen regelmatig samen
om te eten, om te bidden,
om zichzelf uit handen te geven
voor een nieuwe wereld zonder haat.

Zo heeft Hij het ook gedaan die avond voor zijn sterven ...

INSTELLINGSVERHAAL

Dit is de kern van ons geloof:
Heer Jezus, wij verkondigen uw dood
en wij belijden tot Gij wederkeert dat Gij verrezen zijt.

Ook dit samenzijn is getekend door leed en pijn,
zoals overal waar mensen samen zijn.
Moge Jezus' verrijzenis kracht en steun geven
om te geloven in Gods goedheid.

God, geef dat we mogen geloven tegen alle twijfel in.
Geef dat we mogen blijven hopen en vertrouwen.
Geef ons uw liefde die sterker is dan het kwaad en de dood.

God, aarzel niet uw belofte waar te maken
van een nieuwe hemel en een nieuwe aarde,
aan ons gegeven om voor altijd in vrede te leven.

Wij bidden voor onze onvolmaakte mensenwereld.
Laat ons dromen boven fouten en pijn uit
dat wij hem zullen vernieuwen
en aan een veilige toekomst zullen bouwen
voor groot en klein.
Uw droom, God,
met die zekerheid dat U dicht bij ons wilt zijn.
Wij vragen het U,
omwille van Jezus, uw Zoon.

Want door Hem en met Hem en in Hem
zal uw naam geprezen zijn, God, barmhartige Vader,
in de eenheid van de heilige Geest,
hier en nu en tot in eeuwigheid. Amen.

Onze Vader

Goede God,
ik vraag mij af of wij U wel 'onze Vader' kunnen noemen,
zolang wij niet echt als broers en zussen met elkaar omgaan.

Hoe kunnen wij beweren dat wij U heiligen,
als we U ver weg in de hemel willen houden,
zolang zovele verre en nabije broers en zussen
onderdrukt en vergeten worden?

Hoe kunnen we U vragen om dagelijks brood,
terwijl wij meer dan genoeg hebben
en zovele broers en zussen van honger sterven?

We kunnen U enkel vragen:
geef ons de kracht
om ons niet te laten verleiden tot het kwade,
om de schulden van anderen kwijt te schelden,
om te delen van ons dagelijks brood.
Dan pas kunt Gij onze schuld vergeven,
dan pas kan uw wil werkelijkheid worden,
dan pas zal uw Rijk komen. Amen.

Vredeswens

De weg naar de ander
is wegtrekken uit jouw eigen zekere wereld.
Wie de berg durft op te gaan, zal nooit meer dezelfde zijn.
Bidden wij in deze geest:
Heer Jezus,
geef ons de moed en de kracht
om klaar te staan voor elkaar
in goede en slechte tijden.
Laat ons, geheel en al vervuld van uw Geest,
teken zijn van uw vrede hier op aarde.

Die vrede van de Heer zij altijd met u.
En geven wij elkaar een teken van vrede en verbondenheid.

(Monique Suys)

Lam Gods

Communie

Brood en wijn, voedsel en vrede,
recht op leven en menselijkheid.
Waar wij zo diep naar hunkeren
en wat we zo moeizaam kunnen zijn,
dat leggen wij in uw handen, Heer.
Leer ons te doen wat U hebt voorgedaan,
leer ons ons leven te breken als brood,
het elkaar aan te reiken als wijn.
Dit is het Lam Gods...

Liederen: ZJ 403 Gij zijt in glans verschenen

<https://www.youtube.com/watch?v=HDqNV0Kl8YQ>

Gij zijt in glans verschenen, verschenen voor altijd.
Hoe ook in dood verdwenen, ons straalt uw heerlijkheid.
Hoe bitter ook de pijnen door ons U aangedaan,
Gij blijft in glans verschijnen, ziet ons in glorie aan!

Uw marteling, uw lijden, in aller wereld nood,
uw kruisgang door de tijden, uw dagelijkse dood:
Het straat voor onze ogen, het glanst uit alle pijn.
Aan haat en hoon ontogen blijft Gij onz' glorie zijn!

Gij zijt in glans verschenen, verschenen voor altijd.
Gij wilt uw kruis ons lenen als licht van eeuwigheid.
Geen ondergang kan dreigen of heerlijk rijst uw beeld
en doet ons mee ontstijgen in glans die alles heelt

My heart's in the highlands – Arvo Pärt

<https://www.youtube.com/watch?v=x3Y77YHGakQ>

My heart's in the Highlands, my heart is not here,
My heart's in the Highlands a-chasing the deer -
A-chasing the wild deer, and following the roe;
My heart's in the Highlands, wherever I go.

Farewell to the Highlands, farewell to the North
The birth place of Valour, the country of Worth;
Wherever I wander, wherever I rove,
The hills of the Highlands for ever I love.

Farewell to the mountains high cover'd with snow;
Farewell to the straths and green valleys below;
Farewell to the forrests and wild-hanging woods;
Farewell to the torrents and loud-pouring floods.

My heart's in the Highlands, my heart is not here,
My heart's in the Highlands a-chasing the deer
Chasing the wild deer, and following the roe;
My heart's in the Highlands, whereever I go.

(Robert Burns 1759 - 1796)

Slotgebed:

Dat wij uw Woord vernomen hebben, God,
dat wij het brood gebroken hebben voor elkaar,
laat dat voor ons een teken zijn
dat U dicht bij ons bent,
dat wij uw mensen zijn,
door U gevoed,
door U bemind.
Verlaat ons nooit,
wees als het daglicht om ons heen,
wees onze vaste grond,
de glans van vreugde op ons gelaat,
en meer dan dat:
wees onze toekomst, onze Vader. Amen.

Zegen en zending

Nu wij op de berg van het inzicht waren waar Abraham bevrijd werd van zijn angst en Jezus in het spoor trad van Mozes en Elia mogen ook wij, Gods aanwezigheid anders voelen.
Het is een lange, moeilijke weg in het dal die wij gaan moeten.
Een glimp van het beloofde land laat iets ervaren van wat het kan zijn.
Vandaag en de dagen die komen. We zien uit naar vervulling.
Zegene ons de algoede God, die we noemen Vader, Zoon en Heilige Geest.
Amen.

Dessertje:

Een interessante podcast met voor elke dag van de 40 dagen een bezinning.

40 dagen hier & nu is een initiatief van het Diaconaal Steunpunt, Missionair Steunpunt, Verre Naasten, Lume en LBP media. Wil je meer weten over deze podcast serie, kijk dan op www.40dagenhierennu.nl.

Mag ik dan...? (bezinning dag 5)

Tijdens de Passion van 2015 wordt een ondertussen beroemde tekst gezongen door de zanger die Petrus uitbeeldt.

Hij zingt:

Als er een regel komt / Waar ik niet aan voldoen kan
Mag ik dan bij jou?
En als ik iets moet zijn / Wat ik nooit geweest ben
Mag ik dan bij jou?
Mag ik dan bij jou schuilen / Als het nergens anders kan?
En als ik moet huilen / Droog jij m'n tranen dan?

Claudia de Breij verwoordt in dit lied dat diepe menselijke verlangen naar geliefd en geborgen zijn. Diep in ons is dat verlangen aanwezig naar vriendschap, geborgenheid en gezien worden. In De Passion kreeg die tekst een aanvullende, tweede betekenis: zo willen mensen thuis zijn bij God. De behoefte om bij Hem te schuilen, getroost te worden door Hem. Je kunt ook zeggen: zo willen wij ons gezegend weten door God. God die zegt: Ik zal er zijn, je ligt Mij na aan het hart, schuil bij Mij.

Als we het vandaag over zegenen hebben, dan gaat het over die zegen en dit tot zegen zijn voor anderen. Een zegen die vertrouwen scheidt: Ik ben er, alle dagen van je leven.

Het is ook de eerste levensles die we deze week van 40 dagen hier & nu onder je aandacht brengen. Gezegend worden, gezegend zijn door God en – levend vanuit die basis – voor andere mensen een zegen kunnen zijn.

Zegenen is je wortelen in God, in de wetenschap dat Hij steeds weer Zijn gezicht naar je toekeert en je steeds behoedt. Zegenen betekent dan ook dat jij anderen aandacht en liefde geeft. Niet als iets heel speciaals en wonderlijks, maar als iets vanzelfsprekend menselijks. Betrokkenheid, oplettendheid en koestering gevend. Door jouw leven heen krijgt God gestalte voor anderen.

(Peter Wierenga)

**Want als mensen bang zijn, mogen ze bij jou?
En als de avond valt / En het is zo donker
Mogen ze bij jou?
Mag iemand bij jou schuilen / Als het nergens anders kan?
En als mensen huilen / Droog jij hun tranen dan?**

→ **Mag ik dan bij jou – Claudia de Breij**
<https://www.youtube.com/watch?v=o5uvsEs79hM>